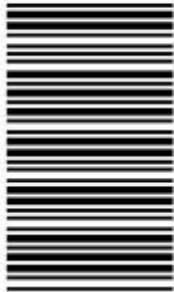

کد کنترل

118

E

118E

نام:

نام خانوادگی:

محل امضا:

صبح جمعه
۱۳۹۶/۱۲/۴
دفترچه شماره (۱)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

«اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.»
امام خمینی (ره)

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه متمرکز) - سال ۱۳۹۷

رشته علوم قرآن و حدیث (کد ۲۱۲۹)

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: زبان عربی - علوم قرآنی - تفسیر - حدیث	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

حق چاپ، تکثیر و انتشار سؤالات به هر روش (الکترونیکی و...) پس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می باشد و با منقلبن برابر عقرات رفتار می شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، به منزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب ..... با شماره داوطلبی ..... در جلسه این آزمون شرکت می‌نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأصح و الأذق في الجواب للترجمة أو المفهوم أو التعريب (۱ - ۱۰)

- ۱- ﴿ وَ لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ، إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴾:
- (۱) چیزی را که علم آن را نداری دنبال مکن، چه گوش و چشم و دل همگی و بطور جمعی پاسخگوی آن خواهند بود!
- (۲) بر آنچه بدان وقوف نداری تکیه مکن، زیرا شنوایی و بینایی و قلب تو جمعاً در مورد آن سؤال خواهند شد!
- (۳) از آنچه بدان علم نداری پیروی مکن، چه هر یک از گوش و چشم و دل در مورد آن پاسخگو می‌باشند!
- (۴) بر چیزی که نمی‌دانی توقف مکن، زیرا شنوایی و بینایی و قلب همگی مسؤول آن خواهند بود!
- ۲- « إِنْ أَقْعَدَ أَحَدًا مِنْكُمْ الْكِبْرَ عَنْ مَكْسَبِهِ وَ لِقَاءِ إِخْوَانِهِ ، فَزُرُوهُ وَ عَظِّمُوهُ وَ اسْتَظْهِرُوا بِفَضْلِ تَجْرِبَتِهِ! »:
- (۱) اگر کسی از بین شما بخاطر کبر و خودخواهی از کسب روزی باز ایستاد، پس شما او را دیدار کنید و کارش را بزرگ دارید و تجربه‌اش را آشکار کنید!
- (۲) چنانچه کسی از شما در بزرگسالی از کار کردن و دیدار دوستان ناتوان شد، شما او را دیدار کنید و به بزرگداشت او بپردازید و از تجربه‌اش استفاده کنید!
- (۳) اگر کهولت سن کسی را از بین شما از کار و کسب و دیدار یارانش بازداشت، به دیدارش بروید و بزرگش دارید و از نعمت تجربه‌اش کمک بگیرید!
- (۴) چنانچه کسی را کهنسالی از کسب روزی ناتوان کرد و از دیدار برادران منع نمود، پس او را ببینید و بزرگ بدارید و بخاطر تجربه عظیمش یاریش کنید!

۳- « أَعُوْا وَصَلِي، كَان يَنْسِي طَوْلَهَا نَكَرَ النَّوِي، فَكَأَنَّهُا أَيَّامًا! »:

- ۱) سالهای وصلی که یاد فراق، طولانی بودن آن را از یاد می‌برد، گویی که آن سالها روزهایی بیش نبودند!
- ۲) یاد لحظه‌های فراق سالیان پیوند و آشنایی را کوتاه می‌کند، گویی که آن سالها در چشم من بیش از چند روز نبوده‌اند!
- ۳) بخاطر آوردن جدایی طول مدت آشنایی و وصل را محو می‌کند، انگاری که تمام آن سالها طی چند روز اتفاق افتاده است!
- ۴) سالهای وصل را بخاطر می‌آورم، یاد جدایی از آن سالها مدت طولانی را از ذهن پاک می‌کند، مثل این است که روزها گذشته است!

۴- « وَ نُكْرِم جَارِنَا مَادَامَ فِينَا وَ نُتْبِعُهُ الْكِرَامَةَ حَيْثُ مَا لَانَا! »:

- ۱) همسایه خود را مادام که بین ما است اکرامش می‌کنیم، و هر کجا برود کرامت خویش را به دنبال او روانه می‌سازیم!
- ۲) همسایه را تا وقتی در بین ما اقامت دارد احترام می‌کنیم، و چون از ما رویگردان شود باز هم او را اکرام می‌کنیم!
- ۳) هر کس را که به ما جور کند نیز مورد مکرمت خود قرار می‌دهیم، و به هر جا روی بیاورد کرم خویش را در پی او می‌فرستیم!
- ۴) آن کس را که در جوار ما بسر می‌برد در معرض احترام قرار می‌دهیم، و چون به سمتی روانه شود با اکرام به دنبال او می‌رویم!

۵- عَيْنُ الْخَطَا:

- ۱) إِلَى اللَّهِ أَشْكُو مِنْ مَعْشَرٍ يَعِيشُونَ جَهْلًا وَ يَمُوتُونَ ضَلَالًا،: من از گروهی که نادان زیست می‌کنند و گمراه می‌میرند، به الله شکایت می‌کنم.
- ۲) لَيْسَ فِيهِمْ سَلْعَةٌ أَبُورٍ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا تَلَّى حَقَّ تِلَاوَتِهِ،: نزد آنان کالایی بی‌رونق‌تر از قرآن نیست هرگاه آنطور که شایسته آن است تلاوت گردد،
- ۳) وَ لَا سَلْعَةٌ أَغْلَى ثَمَنًا مِنَ الْكِتَابِ إِذَا حُرِّفَ عَنْ مَوَاضِعِهِ،: و نه کالایی گران‌بهارتر از قرآن است هرگاه از مواضع خود تحریف گردد،
- ۴) وَ لَا عِنْدَهُمْ أَنْكَرٌ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَ لَا أَعْرَفٌ مِنَ الْمُنْكَرِ!،: و منکرتر از امر به معروف نزد آنان نیست و جز منکر از آنان نمی‌شناسم!

۶- « وَ مَا كُنْتُ مَعْنَى أَدْرِكُ الْمَلِكَ بِالْمَعْنَى وَ لَكِنْ بِأَيَّامِ أَشْبِنَ النَّوَاصِيَا! ». عَيْنُ الْأَقْرَبِ إِلَى مَفْهُومِ النَّبِيِّتِ:

۱) ای مسیح خوش نفس چونی ز رنج	که نبود اندر جهان بی رنج گنج!
۲) عمر بگذشت و ندیدیم به خود روزبهی	تا به کی ای فلک، این دور مکرر دیدن!
۳) موی سپید را فلکم به رایگان نداد	این رشته را به نقد جوانی خریده‌ام!
۴) خواب نوشین بامداد رحیل	باز دارد پیاده را ز سبیل!

۷- « إن كان لا يُغنيك ما يكفيك فكل ما في الأرض لا يُغنيك! ». عَيْن ما لايناسب مفهوم البيت:

- (۱) گدا را کند یک درم سیم سیر فريدون به ملك عجم، نيم سیر!
 (۲) گفت چشم تنگ دنيادوست را يا قناعت پر کند يا خاک گورا
 (۳) گنج زر گر نبود گنج قناعت بر پاست آنکه آن داد به شاهان، به گدايان اين داد!
 (۴) روده تنگ به یک نان جوین پر گردد نعمت روی زمین پر نکند ديده تنگ!

۸- « گرسنگی و قحطی نمی‌توانند بر جنگجوی شجاع چیره گردند و او را از مبارزه بازدارند. کما اینکه گرمای سوزان نمی‌تواند بر گیاهان صحرايي تأثیر کند! ». عَيْن الصحيح:

- (۱) لا يمكن للجوع و المجاعة التغلب على المكافح الباسل و تمنعه من النضال، كما أن شدة الحر لا تؤثر على الأشجار الصحراوية!
 (۲) إن الجوع و الجذب لا يمكن لها الغلبة على كل محارب شجاع و تمنعه عن المحاربة، كما أن حمارة القيط لا يمكن له التأثير على النباتات البرية!
 (۳) إن المجاعة والجوع لا يستطيعان أن تغلب المناضل الباسل و تشغلانه عن المحاربة، كما أن شدة الحرارة لا يمكن أن تتأثر بالأشجار الصحراوية!
 (۴) لا يستطيع الجوع و المجاعة أن يتغلبا على المناضل الشجاع و يشغلاه عن المناضلة، كما أن حمارة القيط لا يستطيع أن تؤثر على النباتات البرية!

۹- « زنهاری از اینکه در بین مردم چون حيله‌گران زندگی کنيد و در بین مسلمين تفرقه بیفکنيد! »: عَيْن الخطأ:

- (۱) إياكم و المعيشة بين الناس كعيش الماكرين، و أن تفرقوا بين المسلمين!
 (۲) إياكم إياكم أن تعيشوا بين الناس عيشة الماكرين و تشقوا عصا المسلمين!
 (۳) حذار من العيش بين الأنام كما يعيشه المحتالين و أن لا تشقوا عصا المسلمين!
 (۴) أحذركم من أن تعيشوا بين الأنام عيش المحتالين و أن تبتوا الفرقة بين المسلمين!

۱۰- « برخی از صنایع ادبی در ضرب‌المثل‌های عربی نفوذ کرده بود، اما در تمام آنها عمومیّت نداشت، بلکه بسیاری از این ضرب‌المثلها خالی از هر نوع فنّ و بیانی بود، زیرا ضرب‌المثلها عادتاً در زبان محاوره رایج است! ». عَيْن الصحيح:

- (۱) كانت قد تسرّبت الأمثال العربيّة في المجتمع العربي دون بعضه، و الأمثال الأدبيّة هذه كثيرًا ما كانت خالية عن الفنّ و البيان، و كانت تسود في لغة التّحاور كالعادة!
 (۲) بعض الصناعات الأدبيّة كانت قد تسرّبت في الأمثال العربيّة، و لكنّها لا تعمّ كلّها، بل كثير من هذه الأمثال كانت مغسولة من كلّ فنّ و بيان، لأنّ الأمثال تجري في لغة التّخاطب عادة!
 (۳) من الصناعات الأدبيّة ما كانت تنفذ في الأمثال العربيّة، و لكن لا تشمل كلّ ذلك، بل كثيرًا ما كانت الأمثال تضرب دون أيّ فنّ و بيان، لأنّ الأمثال هذه جارية في لغة الحوار كالعادة!
 (۴) كانت الصناعات الأدبيّة تدخل في أمثال اللّغة العربيّة، و لكنّها لا توجد في كلّها، بل الأمثال العربيّة كانت تخلو من الفنّ و البيان كثيرًا، و عامّة الناس تستفيد منها في لغتها الدارجة عادة!

■ ■ عین المناسب للجواب عن التشكيل (١١-١٣)

١١- عین الصحيح:

- (١) إِنَّمَا مِنْ عَلَامَاتِ الْفِقْهِ الْجِلْمِ وَالصَّمْتِ!
- (٢) النَّوَاضِعُ أَنْ تُعْطِيَ النَّاسَ مَا تُحِبُّ أَنْ تُعْطَاهُ!
- (٣) مَنْ أَنْصَفَ النَّاسَ مِنْ نَفْسِهِ رُضِيَ بِهِ حَكْمًا بغيره و لَأَشْكُ فِيهِ!
- (٤) الْعَامِلُ عَنْ غَيْرِ بَصِيرَةٍ كَالسَّائِرِ عَلَى غَيْرِ الطَّرِيقِ، لَا يَزِيدُهُ سُرْعَةُ السَّيْرِ إِلَّا الْبُعْدَ!

١٢- عین الخطأ:

- (١) مِمَّا لَا شَكَّ فِيهِ أَنَّ حَمَلَةَ الْعِلْمِ فِي الْمِلَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ كَانَ أَكْثَرُهُمُ الْعَجَمُ،
- (٢) وَالسَّبَبُ فِي ذَلِكَ أَنَّ الْمِلَّةَ فِي أَوَّلِهَا لَمْ يَكُنْ فِيهَا عِلْمٌ وَ لَا صِنَاعَةٌ لِمُقْتَضَى أَحْوَالِ السَّدَاجَةِ وَ الْبِدَاوَةِ،
- (٣) وَإِنَّمَا أَحْكَامُ الشَّرِيعَةِ الَّتِي هِيَ أَوْامِرُ اللَّهِ وَ نَوَاهِيهِ كَانَ الرِّجَالُ يُنْقَلَوْنَهَا فِي صُدُورِهِمْ،
- (٤) وَ قَدْ عَرَفُوا مَاخِذَهَا مِنَ الْكِتَابِ وَ السُّنَّةِ بِمَا تَلَفَّوهُ مِنْ صَاحِبِ الشَّرْعِ وَ أَصْحَابِهِ!

١٣- عین الخطأ:

- (١) إِنَّ الَّذِينَ لَمْ يَهَيِّئُوا الْخُبَّ أَجْنَحَةً لَا يَسْتَطِيعُونَ أَنْ يَطِيرُوا إِلَى مَاوَرَاءِ الْغُيُومِ،
- (٢) لَيَزِرُوا ذَلِكَ الْعَالَمَ لَسْحَرِيٍّ الَّذِي طَافَتْ فِيهِ رُوحِي فِي تِلْكَ السَّاعَةِ الْمُحْزِنَةِ،
- (٣) إِنَّ الَّذِينَ لَمْ يَتَّخِذُوا الْخُبَّ أَتْبَاعًا لَا يَسْمَعُونَ الْخُبَّ مَتَكَلِّمًا،
- (٤) فَهَمْ وَ إِنْ فَهَمُوا مَعَانِي هَذِهِ الصَّفَحَاتِ الضَّنْيَلَةِ لَا يُمَكِّنُهُمْ أَنْ يَرَوْا مَا وَرَاءَ ذَلِكَ!

■ ■ عین الصحيح عن الإعراب و التحليل الصرفي (١٤ - ١٨)

١٤- ﴿ ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم و أهلها غافلون ﴾:

- (١) أن: مخففة «أن» المشبهة بالفعل، اسمها ضمير الشأن، و الجملة اسمية و خبر للمبتدأ «ذلك»
- (٢) أهل: اسم جمع، و مرفوع على الابتداء، و الجملة اسمية و حالية، و صاحب الحال «مهلك» و الرابط ضمير «ها»
- (٣) يكن: فعل مضارع و مجزوم بحرف لم، و علامة جزمه حذف حرف العلة؛ من الأفعال الناقصة و اسمه «رب»
- (٤) القرى: جمع تكسير (مفردة: قرية، مؤنث)، مضاف إليه و مجرور محلاً في اللفظ، و في المعنى نائب فاعل لشبه الفعل «مهلك»

۱۵- ﴿ و كَأَيْنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدَّ قُوَّةَ مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴾. عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْجَمَلَتَيْنِ «هِيَ أَشَدُّ» وَ «أَهْلَكَنَاهُمْ»:

(۱) نعت للمنوع «قرية» / خبر للمبتدأ «كأين»

(۲) خبر للمبتدأ «كأين» / خبر بعد خبر للمبتدأ «كأين»

(۳) حال لذي الحال «قرية» / صلة ثانية للموصول «التي»

(۴) حال لصاحب الحال «قرية» / مستأنفة لا محل لها من الإعراب

۱۶- ﴿ آتُونِي زَبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصُّدُفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴾. عَيْنَ الصَّحِيحِ:

(۱) ساوى: فعل ماضٍ من باب مفاعلة و لفيف مقرون، و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية و في محل نصب على الظرفية!

(۲) أتوا (الأولى): فعل أمر من المجرد الثلاثي، معتل و ناقص (إعلاله بالحذف)، و مبني على حذف نون الإعراب

(۳) قطراً: متنازع عليه، و هو إما مفعول ثانٍ لفعل «أتوا» أو مفعول لفعل «أفرغ» و العامل الآخر مستغن عن المعمول

(۴) أفرغ: متنازع عليه، مجرد ثلاثي و جواب طلب و مجزوم على أنه جواب لشرط محذوف مع أداته

۱۷- « ما ملوم المتأني » و « ما مشكورون البخلاء ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلِمَتَيْنِ «المتأني» وَ «مشكورون»:

(۱) صفة مشبهة على وزن اسم الفاعل، مبتدأ مؤخر و مرفوع بضمّة ظاهرة / اسم «ما» شبيهه بليس و مرفوع بالواو

(۲) اسم فاعل و مصدره «تأني» و نائب فاعل لشبه الفعل «ملوم» / اسم مفعول و خبر مقدّم و مرفوع بالواو

(۳) فاعل لشبه الفعل «ملوم» و مرفوع بضمّة مقفّرة / صفة مشبهة و هو «فعل» بمعنى مفعول، و مبتدأ و مرفوع

(۴) مشتق و اسم فاعل و مصدره «تأن» و مرفوع بضمّة مقفّرة / مشتق و اسم مفعول و شبه الفعل و فاعله «البخلاء»

۱۸- « عليكم بالتواصل و التبادل، و إياكم و التداير و التقاطع! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ إِعْرَابِ «عليكم» وَ «إياكم»:

(۱) شبه جملة و خبر مقدّم وجوباً / محذّر منه و مبتدأ و مرفوع محلاً

(۲) جار و مجرور و محذّر منه / اسم فعل مرتجل و فاعله ضمير «كم» البارز

(۳) اسم فعل منقول من الجار و المجرور / مفعول به لفعل محذوف من باب التحذير

(۴) مفعول به لفعل محذوف من باب الإغراء / محوّل من الضمير المتّصل لتعدّر تفرّده

■ ■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩-٣٠)

١٩- عین الخطأ عن صيغة الأسماء التي أشير إليها بخط:

(١) ﴿ قالوا معذرة إلى ربكم ﴾ (مصدر ميمي)

(٢) سَبَّحَ اللهُ تَسْبِيحًا (اسم النوع أو الهيئة)

(٣) ﴿ يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية ﴾ (مصدر صناعي)

(٤) أطلب الإجابة عند اقشعرار الجلد و عند إفاضة العبرة! (مصدر رباعي مزيد)

٢٠- عین ما فيه لام الجحود:

(١) جُد في حياتك لتسود الآخرين!

(٢) و ما كان الله ليطلع عباده على الغيب!

(٣) و من يحتقر بنزًا ليصرع واحدًا سيُصرع يومًا بالذي هو حافر!

(٤) نبي يرى ما لا ترون و ذكره أغار لعمرى في البلاد و أنجدا!

٢١- عین اسم الفعل بمعنى الأمر:

(١) مه، ما هذا الفضول!

(٢) هيهات الذلة منّا!

(٣) يخ لك على هذا التقدّم!

(٤) شتان ما بين المجتهد و الكسلان!

٢٢- عین الصحيح عن المصغّر للأسماء التالية: بنت، اسم، كتاب، سوداء:

(١) بنيت، اسيم، كتّيب، سويدا

(٢) بنيت، اسيم، كتّيب، سويدا

(٣) بنية، سمى، كتّيب، سويداء

(٤) بنية، سمى، كتّيب، سويداء

٢٣- عین ما ليس فيه حرف جر زائد:

(١) ﴿ ليس الله بأحكم الحاكمين ﴾

(٢) ﴿ و ما الله بغافل عما تعملون ﴾

(٣) ﴿ ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت ﴾

(٤) ﴿ كتاب أنزلناه إليك لتخرج الناس من الظلمات إلى النور ﴾

٢٤- عین ما لم يتقدّم الخبر وجوبًا:

(١) أين أخوك، ما رأيته منذ مدة!

(٢) ما ناجح إلا الصادق في أعماله!

(٣) طالبة في الصف أم طالب!

(٤) إنما شجاع من يحارب شيطان نفسه!

٢٥- عین الخطأ (في العدد):

(١) إنه أتى لنا بمائة دليل و نيّف ليثبت مدّعا!

(٢) له ستّ و نيّف من المقالات العلمية البارعة!

(٣) يدرس في كليتنا ألف و نيّف من الطلبة و الطالبات!

(٤) كان يطالبنا من الأجرة تسعين و نيّفًا من التومانات!

۲۶- عین حرف «لا» لیست لنفی الجنس:

- (۱) لا عمل خیر ضائع و لا عمل سوء رابح!
 (۲) لا مهملاً واجباته ناجح!
 (۳) لا فی الصفّ معلّم و لا طالب!
 (۴) لا ضتّین مجتمعان!

۲۷- عین الخطأ نحوياً:

- (۱) کفّی بالمرء خیانةً أن یكونَ أمیناً للخونة!
 (۲) کُلُّ إناءٍ یَنضَح بما فیهِ!
 (۳) من أراد البقاءَ لیوطنَ نفسه علی المصائب!
 (۴) الوضیعُ من وضع نفسه!

۲۸- عین العبارة التي جاء فيها المفعول المطلق مرتین:

- (۱) جلست علی الكرسيّ جلوساً صحیحاً!
 (۲) کتبت کتاباً لم یکتب أحد مثله!
 (۳) علّمته الدرس مرتین اثنتین!
 (۴) مشیت مشیاً لا یمشیه أحد!

۲۹- عین الصحیح فی المفعول لأجله:

- (۱) علی المؤمن أن لا یكدّ فی حیاته ادخاراً للمال فقط!
 (۲) إنّها طالعت هذه المقالة و جمعت آراء کاتبها إفادة منه!
 (۳) قمنا بإقامة الحصون حولنا إحاطة العدو اللدود بنا!
 (۴) یبجلّ الناس الإنسان الصادق حبّاً لصدقه فی العمل!

۳۰- عین الخطأ فی إعراب المستثنی:

- (۱) ما نجح من طالبات صفّنا إلا عشرين منهنّ!
 (۲) لم یبق فی الصفّ إلا خمسة و عشرين من الطلّبة!
 (۳) لن یفوز فی السباق إلا هؤلاء المتأبرون فی التدريب!
 (۴) لم یفز فی سباق العام الماضي إلا المتأبرون و المتأبرات!

۳۱- تعریف اصطلاحی علوم قرآنی، با توجه به مباحث مطرح شده در مجموعه های علوم قرآنی، چیست؟

- (۱) دانش ها و معارفی که از قرآن کریم به دست می آید.
 (۲) دانش هایی که ابزار شناخت درست و دقیق قرآن مجید را فراهم می آورد.
 (۳) دانش هایی که قرآن کریم آنها را شکل داده یا در پیدایش آنها، مؤثر بوده است.
 (۴) دانش هایی که هم ابزار شناخت قرآن مجید را فراهم می کند و هم از قرآن به دست می آید و هم قرآن در پیدایش آنها، تأثیر گذاشته است.

۳۲- در معرفی کتب علوم قرآنی، کدام عبارت نادرست است؟

- (۱) الغرر و الدرر تألیف شریف مرتضی
 (۲) التحبیر فی علوم التفسیر تألیف بدرالدین زرکشی
 (۳) فنون الافنان فی علوم القرآن تألیف ابن جوزی
 (۴) مواقع العلوم فی مواقع النجوم تألیف جلال الدین بلقینی

۳۳- دوره زمانی تألیف کتاب های تاریخ قرآن، چیست؟

- (۱) یکی دو سده معاصر
 (۲) از سده چهارم تاکنون
 (۳) از سده هشتم تاکنون
 (۴) از آغاز نزول قرآن کریم تا عصر حاضر

- ۳۴- چه کسی را «صاحب السرّ» پیامبر اکرم (ص) خوانده‌اند؟
 (۱) عمار (۲) حذیفه (۳) سلمان فارسی (۴) عبدالله بن مسعود
- ۳۵- در نزول سوره فاتحه، با استناد به آیه شریفه «و لقد آتیناک سبعاً من المثانی و القرآن العظیم» چه نتیجه‌ای گرفته شده است؟
 (۱) اختلاف در محل نزول (۲) مدنی بودن (۳) تکرار نزول (۴) مکی بودن
- ۳۶- در علم مکی و مدنی، از کاربردهای «کَلَّمَا» کدام نتایج به دست می‌آید؟
 (۱) مدنی بودن ۱۵ سوره در سراسر قرآن کریم با ۳۳ کاربرد
 (۲) مکی بودن ۱۵ سوره در سراسر قرآن کریم با کاربرد این کلمه
 (۳) اختلافی بودن ۳۳ سوره از قرآن کریم با کاربرد این کلمه
 (۴) مکی بودن ۱۵ سوره در نیمه دوم قرآن کریم با ۳۳ کاربرد
- ۳۷- در علم مکی و مدنی، سوره‌هایی که هر دو عبارت «یا ایها الناس» و «یا ایها الذین آمنوا» در آنها آمده، چه وضعیتی دارد؟
 (۱) مکی (۲) اختلافی (۳) مدنی (۴) برخی آیات آن مکی و برخی دیگر مدنی است.
- ۳۸- الف و لام در آیه شریفه «و ما منعنا ان نرسل بالآیات الا ان کذب بها الاولون»، به کدام معنا است؟
 (۱) عهد ذکری (۲) عهد ذهنی (۳) جنس - استغراق (۴) جنس - ماهیت
- ۳۹- کدام قسم از معجزات، ممکن است عذاب الهی را به دنبال داشته باشد؟
 (۱) اقتراحی (۲) ابتدایی (۳) آیات و بینات (۴) معجزات اصلی پیامبران
- ۴۰- براساس نظر آیت‌الله خویی، مراد از «ابوالحسن» در روایت ابن‌سکیت، کیست؟
 (۱) امام علی (ع) (۲) امام کاظم (ع) (۳) امام رضا (ع) (۴) امام هادی (ع)
- ۴۱- براساس روایات کتاب «الکافی»، مصحف فاطمه (س) مشتمل بر کدام مورد است؟
 (۱) اسرار علم (۲) حلال و حرام (۳) آیات قرآن کریم (۴) آیات قرآن و تفسیر آنها
- ۴۲- از جمله کسانی که گفته‌اند: عثمان «مصحف عثمانی» را به امضای علی - علیه‌السلام - رسانیده است، کیست؟
 (۱) شیخ طوسی (۲) شیخ کلینی (۳) شیخ صدوق (۴) علامه حلی
- ۴۳- کلمه «مسمّین» در حدیث «لألفینا مسمّین»، به کدام معنی است؟
 (۱) نام برندگان (۲) دو نام برنده (۳) دو نام برده شده (۴) نام برده‌شدگان
- ۴۴- چه کسانی، بیشترین روایات تحریف کتاب را ذکر کرده‌اند؟
 (۱) احمد بن محمد سیاری و علی بن احمد کوفی (۲) عبدالله بن سبأ و علی بن احمد کوفی
 (۳) عبدالله بن سبأ و احمد بن محمد سیاری (۴) مصعب بن سعد و عبدالله بن سبأ
- ۴۵- حدیث «اصحاب العربیة یحرفون الکلم عن مواضعه» به کدام نوع تحریف دلالت دارد؟
 (۱) تحریف معنوی (۲) اختلاف قرائت (۳) اختلاف مصاحف (۴) تحریف ادبی
- ۴۶- کدام مورد به تحریف کتاب دلالت دارد؟
 (۱) انشاء و تلاوت (۲) نسخ حکم دون تلاوت (۳) نسخ تلاوت (۴) انشاء آیه دون تلاوت

- ۴۷- حرف «او» در آیه شریفه «و انا او ایاکم لعلی هدی او فی ضلال مبین»، به کدام معنا است؟
 (۱) تخییر (۲) شک از متکلم (۳) ابهام بر مخاطب (۴) اباحه بین دو معطوف
- ۴۸- کدام مورد، از ادله اسقاط حجیت ظواهر نیست؟
 (۱) نهی از تفسیر به رأی (۲) علم به اراده خلاف ظاهر
 (۳) اختصاص فهم قرآن (۴) نیازمندی احادیث به قرآن
- ۴۹- فعل امر در آیه شریفه «انظر کیف ضربوا لک الامثال» به کدام معنی است؟
 (۱) تعجب (۲) ارشاد (۳) عبرت (۴) احتقار
- ۵۰- در آیه شریفه «جعل لکم سرا بیل تفتیکم الحر» کدام نوع ایجاز به کار رفته است؟
 (۱) اکتفاء (۲) احتیاب (۳) اختزال (۴) اقتطاع
- ۵۱- از نظر علامه طباطبائی (ره)، مراد از «ثم» در آیه مبارک: «و اذا رأیت ثم رأیت نعیماً و ملکاً کبیراً» (الدهر / ۲۰) چیست؟
 (۱) سرای برزخی گمگین از ابرار (۲) سرای برزخی متوسطین از اهل ایمان
 (۳) سراهای بهشتی برای ابرار (۴) جایگاه کلیه اهل ایمان در اعرف
- ۵۲- از نظر علامه طباطبائی (ره) کدام عبارت درباره آیه مبارک: «ربنا ما خلقت هذا باطلاً» (آل عمران / ۱۹۱) اشتباه است؟
 (۱) «هذا» به «خلق» باز می‌گردد.
 (۲) «هذا» به «السموات و الارض» باز می‌گردد.
 (۳) علت باطل نبودن آفرینش، معاد و حشر آدمیان در رستاخیز است.
 (۴) کاربرد هذا در این آیه، مشابه کاربرد آن در آیه «فلما رای الشمس بازغة قال هذا رتی» است.
- ۵۳- از نظر علامه طباطبائی (ره)، مراد از آیه مبارک: «و اذکر اسم ربک بکره و اصیلاً» (الانسان / ۲۵) کدام مورد است؟
 (۱) نماز خواندن در ظهر و عصر
 (۲) نماز خواندن در صبحگاهان و شب هنگام
 (۳) به معنای «الذین یدکرون الله قیاماً و قعوداً و علی جنوبهم...»
 (۴) به معنای «اقم الصلاة لدلوك الشمس الی غسق اللیل و قرآن الفجر»
- ۵۴- آیه مبارک: «بلی ان تصبروا و تتقوا و یا نؤکم من فورهم هذا یمدکم ربکم بخمسة آلاف من الملائكة مسومین» (آل عمران / ۱۲۵) به کدام جنگ اشاره دارد؟
 (۱) حنین (۲) احد (۳) احزاب (۴) بدر
- ۵۵- کدام پاسخ درباره آیه مبارک: «إنه علی رجعه لقادر» (الطارق / ۸) اشتباه است؟
 (۱) «رجع» به معنای ارجاع و اعاده است.
 (۲) مرجع ضمیر «ه» در «إنه»، خداوند است.
 (۳) مرجع ضمیر «ه» در «رجعه»، انسان است.
 (۴) «ل» در «لِقَادِر»، لام فارقة است.
- ۵۶- از نظر علامه طباطبائی (ره)، نوع استثناء در آیه مبارک: «لا یتخذ المؤمنون الکافرین اولیاء من دون المؤمنین و من یفعل ذلک فلیس من الله فی شیء الا ان تتقوا منهم فتاة و یحذرکم الله نفسه و الی الله المصیر» (آل عمران / ۲۸)، چیست؟
 (۱) مفرغ (۲) متصل موجب (۳) منقطع (۴) متصل غیرموجب
- ۵۷- از نظر علامه طباطبائی (ره) مراد از «الأمیین» در آیه مبارک: «... و قل للذین أوتوا الكتاب و الأمیین أسلمتم فان أسلموا فقد اهتدوا و ان تولوا فانما علیک البلاغ و الله بصیر بالعباد (آل عمران / ۲۰) چیست؟
 (۱) اهل مکه (۲) عرب عصر بعثت
 (۳) مشرکان؛ به قرینه مقابله با اهل کتاب (۴) تازه مسلمانان، به قرینه مقابله با اهل کتاب

۵۸- از نظر علامه طباطبائی (ره)، ألف و لام در «الكتاب» و «الحكمة» در آیه مبارک: «و یعلمه الكتاب والحكمة و التوریه و الانجیل» (آل عمران / ۴۸) الف و لام چیست؟

(۱) جنس - جنس (۲) استغراق - استغراق

(۳) عهد ذهنی - عهد ذکری (۴) عهد ذکری - عهد حضوری

۵۹- از نظر علامه طباطبائی (ره)، کدام مورد درباره «منادياً» و «أن» در آیه مبارک: «ربنا أننا سمعنا منادياً ینادی للایمان أن آمنوا بربکم فآمنوا» (آل عمران / ۱۹۳) به ترتیب، صحیح است؟

(۱) کلیه افراد اذان گو - ناصبه (۲) رسول خدا (ص) - تفسیریه

(۳) رسول خدا (ص) - مخففة از ثقیله (۴) کلیه افراد اذان گو - مخففة از ثقیله

۶۰- در مجمع البیان واژه «حضوراً» در آیه مبارک: «إن الله یشرک ببحی مصدقاً بکلمة من الله و سیداً و حضوراً و نبیاً من الصالحین» (آل عمران / ۳۹) به کدام معنا دانسته شده است؟

(۱) الذی یمنع نفسه عن الشهوات (۲) الذی لا یدخل فی الشرور أبداً

(۳) الذی لایکلم أهله آلاً بالخیر (۴) الذی أرسله الله صالحاً من الصالحین

۶۱- براساس روایاتی از اهل بیت (ع) که آیت... معرفت (ره) در «التفسیر و المفسرون فی ثوبه القشیب» آورده، مراد از «الاثم» در آیه مبارک: «قل أنما حرم ربی الفواحش ما ظهر منها و مابطن و الاثم و البغی بغیر الحق» (الاعراف/۳۳)، چیست؟

(۱) شرب خمر (۲) زناکاری (۳) ظلم به دیگران (۴) نکاح همسران پدر متوفی

۶۲- از نظر علامه طبرسی (ره)، تعبیر «بالحق» در آیه مبارک: «نزل علیک الكتاب بالحقّ مصدقاً لما بین یدیه و أنزل التوریه و الانجیل» (آل عمران / ۳) محتمل کدام وجه معنایی است؟

(۱) نزول قرآن به واسطه جبرائیل در دوره بیست و سه ساله بعثت

(۲) حقایق محتوای کتابهای آسمانی تورات، انجیل و قرآن

(۳) حقایق دعوی پیامبری انبیاء الهی نام برده شده در قرآن

(۴) صدق در اخبار قرآن و حکمت ارسال آن از سوی خداوند متعال

۶۳- از نظر علامه طباطبائی (ره)، در آیه مبارک: «و لاتحسین الذین قتلوا فی سبیل الله امواتاً بل احياء عند ربهم یرزقون» (آل عمران / ۱۶۹) مراد از «موت» چیست؟

(۱) مفارقة الروح الجسد (۲) فقدان الشعور و الفعل

(۳) الشهادة فی سبیل الله (۴) الغفلة عن القيام بمهام الأمور

۶۴- از نظر علامه طباطبائی (ره)، در آیه مبارک: «یا مریم اقنتی لربک و اسجدی و ارکعی مع الراکعین» (آل عمران / ۴۳) مراد از «قنوت» چیست؟

(۱) مطلق التذلل (۲) مطلق الدعاء و الإنابة (۳) ترک الذنوب العظام (۴) لزوم الطاعة عن خضوع

۶۵- از نظر علامه طبرسی (ره)، کدام پاسخ درباره آیه مبارک: «قل موتوا بغيظکم ان الله علیم بذات الصدور» (آل عمران / ۱۱۹) صحیح است؟

(۱) مخاطب در «موتوا»، سران کفار قریش در مکه است.

(۲) مخاطب در «قل»، فرمانده سپاه کفر در جنگ احد است.

(۳) مراد از «ذات الصدور»، توطنه های پنهان برای غلبه بر جبهه اسلام در جنگها است.

(۴) صیغه فعل «موتوا»، امر و مفهوم آن نفرین و مشتمل بر نوعی نکوهش است.

- ۶۶- از نظر علامه طباطبائی (ره)، کدام پاسخ درباره آیه مبارک: «و لا یحزنک الذین یسارعون فی الکفر آنهم لن یضرُوا الله شیئاً یرید الله آلاً یجعل لهم حظاً فی الآخرة و لهم عذاب عظیم» (آل عمران / ۱۷۶) اشتباه است؟
- (۱) «آنهم» در مقام بیان علت نهی است.
  - (۲) امر در «لا یحزنک»، ارشادی است.
  - (۳) عدم امکان ضرررسانی «الذین یسارعون فی الکفر» به پیامبر اکرم (ص) به صورت انحصاری
  - (۴) «یریدالله ...» در مقام بیان علت و تبیین عدم امکان ضرررسانی آنان به ساحت حق تعالی است.
- ۶۷- از نظر علامه طباطبائی (ره)، کدام مورد درباره آیه «یا مریم ان الله اصطفاک و طهرک و اصطفاک علی نساء العالمین» (آل عمران / ۴۲) صحیح است؟
- (۱) اصطفا به معنای انتخاب کردن و تقدم است و دلیل انتخاب و تقدم مریم، پاکی و فروتنی او در عبادت است.
  - (۲) اصطفا به معنای انتخاب کردن است و دلیل انتخاب، موقعیت ممتاز وی به لحاظ نسبت خانوادگی است.
  - (۳) اصطفا به معنای مقدم دانستن است و دلیل تقدم او وضعیت و موقعیت شگفت آورش در ولادت عیسی (ع) است.
  - (۴) اصطفا به معنای انتخاب شدن است و دلیل انتخاب وی صفاتی همچون پاکی، فروتنی در عبادت و همسخن بودن با فرشتگان است.
- ۶۸- از نظر علامه طباطبائی (ره)، تعبیر «لَلَّذین اتبعوه» در آیه مبارک: «ان اولی الناس یابراهیم للذین اتبعوه و هذا النبی و الذین آمنوا و الله ولی المؤمنین» (آل عمران / ۶۸) بیانگر کدام مطلب است؟
- (۱) بیان این نکته که وجه مشترک پیروان ادیان ابراهیمی، تبعیت از پیامبر اکرم (ص) پس از برانگیختن ایشان به رسالت خاتم است.
  - (۲) تعریض به یهود و نصاری، مبنی بر عدم تبعیت آنان از ابراهیم (ع) در امر تسلیم مطلق در برابر خداوند متعال
  - (۳) بیان این نکته که لازمه تبعیت از ابراهیم (ع)، رد آیین‌های یهودیت و مسیحیت و در نتیجه قبول آیین اسلام به صورت انحصاری است.
  - (۴) تعریض به یهود و نصاری، مبنی بر بطلان ادعای تبعیت آنان از پیامبران خود پس از برانگیخته شدن پیامبر اکرم (ص) به رسالت خاتم
- ۶۹- از نظر علامه طباطبائی (ره)، با فرض نزول یکباره سوره علق، آیات مبارک: «أرأیت الذی یبھی عبداً اذا صلی أرایت ان کان علی الهدی أو امر بالتقوی أرایت ان کذب و تولی ألم یرى» (العلق / ۹-۱۴) مفید چیست؟
- (۱) ممانعت مشرکان از نماز خواندن پیامبر اکرم (ص) در مسجدالحرام قبل و بعد از دعوت علنی تا پیش از فتح از مکه
  - (۲) نماز خواندن پیامبر اکرم (ص) پیش از نزول قرآن که دال بر «نبوت» ایشان قبل از برانگیخته شدن به «رسالت» است
  - (۳) عناد مشرکان در جلوگیری از نشر دعوت اسلامی پس از بعثت در مکه به صورت عام و در محل مسجدالحرام به صورت خاص
  - (۴) آگاهی مشرکان از دعوی نبوت پیامبر اکرم (ص) قبل از برانگیخته شدن به مقام رسالت و ممانعت آنان از تبلیغ دینی توسط ایشان در آن دوره
- ۷۰- از نظر آیت‌ا... معرفت (ره) کدام مورد، از جمله تفاسیر ادبی - اجتماعی نیست؟
- (۱) المنار - شیخ محمد عبده رشیدرضا
  - (۲) تفسیر المراغی - شیخ احمد مصطفی مراغی
  - (۳) التفسیر الفرید - محمد عبدالمنعم الجمال
  - (۴) محاسن التأویل - جمال‌الدین محمد بن محمد معروف به قاسمی

۷۱- قطعیت روایات کتب اربعه حدیث که مورد ادعای جمعی از اخباریان است، بر کدام دلیل، به‌عنوان بهترین احتمال مبتنی است؟

- ۱) وجود اسناد صحیح از ناحیه مؤلفان کتب اربعه تا صاحبان کتب و اصول اولیه
- ۲) عادل و موثق بودن صاحبان کتب و اصول اولیه و بعید بودن احتمال دروغ‌گویی آنان
- ۳) توجه و اهتمام اصحاب ائمه (ع) و صاحبان اصول و کتب حدیثی، بر آوردن روایات صحیح در آثار خود
- ۴) ملزم نبودن یاران ائمه به تقیه و تلاش در انتخاب روایات متواتر یا نزدیک به تواتر، در اصول خود

۷۲- لفظ مولی که در سند احادیث زیاد آمده، به کدام معنی نیست؟

- ۱) ولاء حلف به معنای هم‌پیمانی افراد قبایل با هم
- ۲) ولاء دم به معنای اشتراک نسبی روایان یک قبیله با هم
- ۳) ولاء عتق به معنای ولایت مالک بنده بر برده خود
- ۴) ولاء اسلام به معنی اسلام آوردن شخصی به‌دست شخص دیگر

۷۳- مبنای توثیق ابراهیم بن هاشم، در مقدمه معجم رجال الحدیث چیست؟

- ۱) اجماع اقدمین شیعه بر وثاقت او، بنا به ادعای سیدبن طاوس
  - ۲) اجماع علمای متقدم شیعه بر وثاقت او به ادعای ابن شهر آشوب
  - ۳) تصریح علمای رجال متقدم شیعه، مانند نجاشی و شیخ طوسی بر وثاقت او
  - ۴) تصریح علمای متأخر شیعه از جمله میرداماد و علامه مجلسی، بر وثاقت او
- ۷۴- به عقیده آیت الله خویی، شهادت شیخ صدوق در ابتدای کتاب «المقنع» ناظر به کدام مطلب است؟

- ۱) وثاقت روایان موجود در سند روایات
- ۲) تساوی مرسلات کتاب المقنع با احادیث مسند
- ۳) صحت روایات کتاب المقنع بر اساس سیره متقدمان
- ۴) وثاقت و فقاقت مشایخ شیخ صدوق

۷۵- از نظر آیت‌الله خویی، چرا توثیق عمومی شیخ محمد بن مهدی در مقدمه کتاب الزیارة، نسبت به وثاقت همه روایان این کتاب معتبر و حجت نیست؟

- ۱) زیرا در مقابل توثیق عمومی محمد بن مهدی، رای معارض وجود دارد.
- ۲) زیرا محمد بن مهدی از علمای ناشناخته و در طبقه متأخران شیعه است.
- ۳) زیرا به علت مجهول‌الحال بودن محمد بن مهدی، نسبت کتاب الزیارة به او قطعی نیست.
- ۴) زیرا محمد بن مهدی، از علمای موثق شیعه اما در طبقه متأخران است و در نتیجه شهادت او حسی نیست.

۷۶- کدام کتاب‌ها، همگی ناظر به صحیح بخاری و صحیح مسلم، تألیف شده است؟

- ۱) المستدرک علی الصحیحین، معجم کبیر طبرانی، مستخرج ابوبکر اسماعیلی، التتبع
- ۲) المستدرک علی الصحیحین، مستخرج ابوعلی طوسی، الالزامات، السنن الکبری از بیهقی
- ۳) الالزامات، التتبع، مستخرج ابونعیم اصفهانی، مشارق الانوار النبویه من صحاح الاخبار المصطفویه
- ۴) مشارق الانوار النبویه من صحاح الاخبار المصطفویه، مستخرج ابوذر هروی، اطراف الصحیحین، شعب الایمان از بیهقی

۷۷- دو تن از جامع‌نگاران حدیثی اهل سنت که در آثار خود از آوردن روایات سنن ابن ماجه خودداری کرده‌اند، کدامند؟

- ۱) احمد بن رزین بن معاویه - منصور علی ناصف حسینی
- ۲) احمد بن رزین بن معاویه - اسماعیل بن عمرو بن کثیر
- ۳) منصور علی ناصف حسینی - علی بن حسام مشهور به متقی هندی
- ۴) مبارک بن محمد معروف به ابن اثیر جزری - جلال‌الدین سیوطی

۷۸- کدام مورد در شیوه تدوین روایات جامع‌الاصول، مدنظر ابن اثیر جزری قرار گرفت؟

- ۱) درج سند روایات، توضیحات غریب الحدیثی، عدم ذکر منابع روایات، استفاده از الگوی معجم‌نگاری
- ۲) درج سند روایات، توضیحات نقدالحدیثی، معرفی منابع کتاب با رمز، ساختار کتاب با الگوی مسندی
- ۳) حذف سند روایات، ساختاربندی کتاب با موضوعات فقهی، توضیحات فقه الحدیثی، معرفی صریح منابع کتاب
- ۴) حذف سند روایات، معرفی منابع کتاب با رمز، ساختار کتاب با استفاده از حروف الفبا، توضیحات غریب الحدیثی

۷۹- نخستین شخصی که به تعیین انواع روایات الکافی از جهت صحت، ضعف، حُسن و ... مبادرت کرد، چه کسی بود؟

- ۱) علامه مجلسی در مرآة العقول
- ۲) استاد معاصر محمدباقر بهبودی
- ۳) زین‌الدین عاملی مشهور به شهید ثانی
- ۴) حسن بن زین‌الدین صاحب منتقی الجمان

۸۰- علت اصلی تعلیق سند روایات تهذیب و استبصار، چیست؟

- ۱) استخراج روایات از کتب و اصول اولیه
- ۲) اختصار سند و کم حجم شدن کتاب‌های حدیث
- ۳) اکتفا به درج روایات صحیح و عدم نیاز به سند
- ۴) ارجاع سند روایات به کتاب‌های کلینی و صدوق

۸۱- از نظر آیت‌الله خویی (ره) در مقدمه معجم رجال الحدیث، کدام مطلب درست است؟

- ۱) «اقدامین»، به معنای طبقه مشایخ کتب اربعه رجال و حدیث شیعیه است.
- ۲) ادعای اجماع و وثاقت یا حُسن راویان، فقط اگر از جانب متقدمان باشد مقبول است.
- ۳) وثاقت ابراهیم‌بن‌هاشم، از طریق اجماع مَحْضَل متقدمان حاصل شده و از این رو معتبر است.
- ۴) ادعای اجماع بر وثاقت یا حُسن راویان، به مثابه یکی از طرق وثاقت یا حُسن آنان، از نوع اجماع منقول است.

۸۲- صحیفه صحیح کدوم کتاب است و احادیث آن در چه کتاب‌هایی وارد شده است؟

- ۱) صحیفه صادق - صحیح مسلم و مسند احمد بن حنبل
- ۲) صحیفه همام بن منبه - معجم طبرانی و صحیح بخاری
- ۳) صحیفه همام بن منبه - صحیح بخاری و مسند احمد بن حنبل
- ۴) صحیفه عبدالله بن عمرو بن عاص - صحیح بخاری و المستدرک

۸۳- در بحث سندهای عالی، «رسیدن به استاد یکی از مصنفان مانند بخاری، از غیر طریق او»، چه نام دارد؟

- ۱) بدل
- ۲) مضافه
- ۳) مساوات
- ۴) موافقت

۸۴- کدام مورد با شعر «ان النزول اذا ما کان عن ثبت اعلى لکم من علو غیر ذی ثبت»، مناسبت ندارد؟

- ۱) ضعف رجال الاسناد سیودی ضروره الی ضعف متن المروی
- ۲) انما کان العلوم مرغوباً فیہ لکونه اقرب الی الصحة و قلة الخطأ
- ۳) النزول عن الثقات یفضل علی العلو عن غیر الثقات
- ۴) المحدثون ما یقیمون وزننا لاسناد عال اذا شکوا فی رجاله

- ۸۵- نظر مالک بن انس، در خصوص نقل به معنا چیست؟
 (۱) در روایت مرفوع و موقوف هر دو جایز است.
 (۲) در روایت مرفوع جایز نیست، اما در غیرمرفوع جایز است.
 (۳) در روایت مرفوع، به شرط آگاهی راوی به صرف و نحو و علوم ادبی اشکال ندارد.
 (۴) در حدیث مرفوع و موقوف جایز نیست و وظیفه راوی نقل به الفاظ است.
- ۸۶- به عقیده صبحی صالح، وقتی محدثان گفته‌اند: «اذا روينا في الفضائل ونحوها تساهلنا»، مقصود از تساهل آنان، جواز نقل کدام دسته از روایات بوده است؟
 (۱) حسن (۲) قوی (۳) موثق (۴) ضعیف
- ۸۷- در روایات: «علی المحتاج صدقة الفطرة فقال: لا» و «من اخذ من الزكاة فليس عليه الفطرة» و نیز: «سألت ابا عبدالله (ع) عن رجل يقبل الزكاة هل عليه صدقة الفطرة؟ قال: لا»، کدام آسیب حدیثی رخ داده است؟
 (۱) نقل به معنا (۲) حذف و تقطیع (۳) زیاده و نقصان (۴) اضطراب معنایی
- ۸۸- رابطه دو حدیث: «اذا بلغ الماء قلتین لم يحمل خبثاً» و «خلق الله الماء طهوراً لا ينجسه شیء الا ما غیر طعمه او لونه او ربحه»، چیست؟
 (۱) نسخ (۲) اختلاف (۳) تأویل (۴) تخصیص
- ۸۹- به عقیده فاضل استرآبادی: «حدیثی که همه راویان سند آن امامی و ممدوح به مدحی باشند که تالی به مرتبه حسن باشد، یا برخی متصف به این وصف باشند و برخی ثقه»، اصطلاحاً چه نام دارد؟
 (۱) قوی کالصحیح (۲) صحیح کالموثق (۳) قوی کالخصن (۴) موثق کالصحیح
- ۹۰- از نظر آیت‌الله خویی (ره)، کدام عبارت درباره نقد ادعای قطعیت صدور کلیه روایات کتب اربعه شیعه درست است؟
 (۱) «محمّدون ثلاثه آخر» ادعای قطعیت صدور همه روایات کتب اربعه را نپذیرفته‌اند و بر این اساس اعتقاد به آن وجهی ندارد.
 (۲) محمدون ثلاثه اول خود به جزم و با دلایل متعددی قطعیت صدور همه روایات کتب اربعه معتقد بوده‌اند، ولی این اعتقاد آنان برای دانشمندان دیگر حجیت ندارد.
 (۳) عدم پذیرش ادعای قطعیت صدور همه روایات کتب اربعه از سوی اقدمین از محدثان شیعه، دال بر عدم صحت و اعتبار آن است و از این رو، اعتقاد به آن وجهی ندارد.
 (۴) گروهی از محدثان شیعه در عصر متأخران، به قطعیت صدور همه روایات کتب اربعه معتقدند؛ ولی این اعتقاد با توجه به عده‌ای از راویان کذاب و وضاع در اسناد روایات آنها صحیح نیست.

